

РЕШЕНИЕ

№ 7523

гр. София, 13.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7457** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директора на СДВР , чрез ю.к. Н.Г., срещу РЕШЕНИЕ от 15.06.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав, постановено по НАХД № 272/2021г., с което е отменен Електронен фиш за налагане на глоба Серия Г №0020723 издаден от СДВР, относно наложено наказание глоба в размер на 250.00лева, за извършено нарушение на чл.483 ал.1 т.1 от КЗ, вр. чл.638 ал.1 т.1 вр. чл.461 т.1 от КЗ.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че не е описано подробно нарушението, тъй като липсва такава изискване за ЕФ. Изложени са доводи за незаконосъобразност на Решението на СРС, твърди се неправилно установена фактическа обстановка и неправилно приложение на материалния закон. Оспорва се твърдението за допуснато нарушаване на правото на защита на М. Г..

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 12-ти състав по НАХД № 272/2021г., като спорът се реши по същество, чрез потвърждаване на ЕФ Серия Г №0020723, издаден от СДВР. Претендира се заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

В с.з. касаторът е редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – М. Н. Г. не се явява лично, представлява се от адв. Ф., редовно упълномощен и приет от съда. Депозирано е писмено становище от адв. Ф. по делото, в което оспорва касационната жалба и иска потвърждаване на атакуваното Решение. Претендира присъждане на направените по делото разноски, като прилага списък за тях. В с.з. отново заявява, че намира атакуваното съдебно решение за правилно и законосъобразно и иска неговото потвърждаване като такова.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли да бъде потвърдено решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 15.06.2021г. по НАХД № 272/2021г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав е ОТМЕНИЛ Електронен фиш за налага не на глоба Серия Г №0020723 издаден от СДВР, с което на основание чл.483 ал.1 т.1 от КЗ, вр. чл.638 ал.1 т.1 вр. чл.461 т.1 от КЗ, на М. Н. Г. е наложено административно наказание – глоба в размер на 250.00/двеста и петдесет / лева, като е отменил ЕФ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с ЕФ и обсъдил същите. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че административния орган е издал ЕФ при съществено нарушение на процесуалните правила, като е констатирал, че в ЕФ липсва описание на нарушението, към което препраща чл.647 ал.3 от КЗ. СРС е констатирал, че в ЕФ е описано, че в процесният пътен участък, където е било поставено автоматизираното техническо средство е имало поставен действащ знак В-26, ограничаващ скоростта на движение до 80км.час, но не се твърди, че жалбоподателката е превишила разрешената скорост на движение, а още по-малко е посочено, с колко точно километра е било превишението според АНО. СРС е констатирал също, че на жалбоподателката е наложена глоба за нарушение на чл.483 ал.1 т.1 от КЗ, вр. чл.638 ал.1 т.1 вр. чл.461 т.1 от КЗ. Установено е било, че факти и твърдения за такова нарушение въобще липсват при изписване на нарушението.

Съдът изцяло споделя фактическата обстановка описана в атакуваното Решение, поради което и не намира за нужно да я преповтаря. Правилно е и становището на СРС, че ЕФ не отговаря на изискването за съдържание, като липсва описание на извършеното или допуснатото нарушение. Съдът не споделя становището на касатора, че в ЕФ не следва да се съдържа описание на нарушението и описване на изпълнителното деяние.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 23.08.2020г. в 00.03часа в [населено място] по [улица], срещу м-н „Метро“ с посока на движение от [улица]към [улица], М. Г., като водач на собствения си л.а.“Б.“ с Рег. [рег.номер на МПС] се движела по пътя. На така

описаното място било поставено от органите на полицията АТСС АНСАМ S, за контрол на движението по пътя. Видно от приложената по делото снимка изготвена от автоматичното техническо средство при приближаването на процесния автомобил, същият се е движел с 147 км.час/приблизително/.

В тази връзка, на М.Г. е издаден ЕФ Серия Г №0020723 от СДВР.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно, мотивирано и законосъобразно.

За настоящата инстанция не съществуват съмнения относно установената и приета от СРС фактическа обстановка. За настоящата инстанция не съществува съмнение, че процесното нарушение е било извършено, като същото е установено по възможно най-безпристрастния за това начин, чрез използването на автоматизирано техническо средство, което не само засича скоростта на движение на автомобила, но изготвя и снимка на нарушението и движението на автомобила, като фиксира и времето и мястото на нарушението. Съдът обаче споделя и становището на СРС за нарушено право на защита на Г.. Практически в ЕФ липсва описание на извършено нарушение по КЗ. При изписването на нарушението е било посочено мястото и времето на проверката описано е ограничението на разрешената скорост на движение, въведено с пътен знак В-26 и номера на автоматизираното техническо средство, но не е изписана скоростта на движение на автомобила. Липсва описание и на каквото и да било друго нарушение. В диспозитивната част на ЕФ е изписано като правно основание за налагане на глоба, допуснато нарушение по чл.483 ал.1 т.1 от КЗ, вр. ч.638 ал.1 т.1 вр. чл.461 т.1 от КЗ, без да е налично каквото и да било словесно описание на същото нарушение.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 15.06.2021г. на СРС, НО, 12-ти състав е правилно и законосъобразно, поради което и следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Предвид изхода на делото, съдът следва да се произнесе по искането за присъждане на разноски, като намира, че следва да присъди направените по делото разноски от страна на ответника в размер на 300.00лева за адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 15.06.2021г., постановено по НАХД № 7471/2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав, с което е отменен ЕФ Серия Г № 0020723 издаден от СДВР, на основание чл.638 ал.1 т.1 вр. чл.461 т.1 от КЗ, с който на М. Н. Г. с ЕГН [ЕГН] е наложена глоба в размер на 250.00лева за нарушение на чл.483 ал.1 т.1 от КЗ.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на М. Н. Г. с ЕГН [ЕГН] сумата от 300.00лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.